

به نام خالق زمان‌ها

۳۱۱

مجید میرزاویزی

میرزاویری، مجید، ۱۳۵۰-
سیصد و یازده / نوشته: مجید میرزاویری. - مشهد: سخن گستر،
۱۳۸۵.
۱۶۰ ص.

ISBN: 964-477-176-1

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.
۱. داستان های فارسی - قرن ۱۴. الف. عنوان.

۷ م ۹۸۷۸ ی / ۳۴۲۳ PIR

۱۳۸۵

۱۳۸۵

۸۴-۶۶۷۷ م

کتابخانه ملی ایران

سنگین
روایت

ناشر	: انتشارات سخن گستر
نام کتاب	: سیصد و یازده
مؤلف	: مجید میرزاویری
شمارگان	: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ	: اول / ۸۵
چاپ	: چاپخانه ژیان
قیمت	: ۲۰۰۰ تومان
شابک	: ۹۶۴-۳۷۷-۱۷۶-۱

مشهد بین ابن سینا ۱۶ و پاسطور - پلاک ۱۷۴ تلفن: ۸۴۳۹۹۵۵ (خط ۵)

www.sokhangostar.com

info@sokhangostar.com

دیباچه

محمد کاظمی، دوست خوبم، با دیدن کتاب قبلی من، مثلث، و رمز موجود در صفحه ۳۴ آن کتاب از ساده بودن آن راضی به نظر نمی‌رسید. دوست داشت کتابی را از من بخواند که سراسر معما باشد. از این رو تصمیم گرفتم داستانی بنویسم که اعداد بهش بیشتری در آن داشته باشند، و البته رویدادهای آن طوری باشد که برای بچه‌هایی که در سال آخر دوره راهنمایی و سال اول دوره دبیرستان تحصیل می‌کنند قابل درک باشد. برای آن که اثرپذیری داستان را بر این دو دسته از مخاطبان محک بزنم از افرادی با ذوق کمک گرفتم. آنهاिता صال مصلحیان و بنیامین نارنجانی که در سال آخر دوره راهنمایی تحصیل می‌کنند و مژده مهدی‌زاده، گل‌نازیات، مریم طوسی و تارا مروتدار که سال اول دبیرستان هستند با نظرات خود در قابل درک شدن داستان بسیار مؤثر بودند. ایده‌هایی که ایشان برای قسمت‌های مختلف داستان دادند، معماهایی که طرح کردند و شخصیت‌هایی که به وجود آوردند داستان را آن قدر تغییر داد که برای خودم نیز حکایتی نو بود و اکنون که برای مرتبه نهایی آن را می‌خوانم انگار بار اولی است که آن را می‌بینم.

تصویر ژوپیتر، که به صورت مخو بر طرح روی جلد آمده است، براساس نقاشی زیبای دوست خوبم مرتضی اقبال شکل گرفت. بهرنگ فاطمی آن را شطرنجی کرد و نوشین میرزاده اطلاعات عکس را به اعداد مذکور در طومارهای داستان تبدیل نمود. رمزی که در طومارهای عددی آمده براساس روشی به نام نونوگرام^۱ تهیه شده است. در این روش تصویر را به صورت جدولی با خانه‌های سیاه و سفید تبدیل می‌کنند و فقط تعداد خانه‌های سیاه سطرها و ستون‌ها را به طرف مقابل می‌دهند تا او با دانستن این اطلاعات، تعداد

^۱ Nonogram

خانه‌های سفید بین آنها را به دست آورد و تصویر را بازسازی کند.

کاریکاتورهای کتاب اثر دوست خوبم علیرضا سیستانی است و به خصوص در تصویری که از چهره خودم رسم شده است، نبوغ طراحی ایشان پیداست. از بهرنگ متشکرم که کاریکاتور چهره مرا در جلدی که برای کتاب طراحی کرده است گنجاند. بی شک آوردن این کاریکاتور اثبات می‌کند که بهترین انتقاد، انتقاد از خود است. البته کاریکاتورهای دیگری که در کتاب آمده‌اند شباهت کمی به شخصیت‌هایی که در داستان ساختمام دارید و مخصوصاً مینروا، بادابی نیست که من می‌شناسم. اما به هر حال می‌پندارم آمدن این تصاویر در کتاب، گرچه آن را تا حدودی از خمیرمایه جدی داستان دور می‌سازد، باعث جذاب شدن آن برای خوانندگان جوان‌تر خواهد شد.

شعری که در فصل هفتم کتاب آمده است اثر نیلوفر صفایی نیلی است. می‌دانم وقت زیادی را برای جور کردن رازهای پنهان در آن شعر صرف کرده است و از این بابت از او بسیار متشکرم.

میشم داعی، مهشید علایی، سپیده همتان، سمانه صمیمی، بهناز یحیی‌آبادی و یاسمن واقعی نیز با ارائه نظرات سازنده در رفع ایرادهای داستان یاریم کردند.

وقایع داستان در دو زمان مختلف شکل می‌گیرد و بهترین کار برای درک بهتر ماجرا این است که یک تقویم خورشیدی و یک تقویم میلادی را در دست داشته باشید و زمان‌ها را با آنها مقایسه کنید. این که تقویم‌ها مربوط به چه سال‌هایی باشند و آیا هر دو مربوط به یک زمان هستند یا نه چیز نیست که باید در خلال داستان منوجه آن شوید و ذکر آن در اینجا، حکایت را خالی از لطف می‌سازد؛ اگر لطفی در کار باشد.

فهرست ابتدای داستان نمودار $f(x) = x^2$ را در ذهن نداعی می‌کند که تعبیری برای انطباق دو زمان داستان بر یکدیگر درانتهای ماجرا است.

می‌دانم که با خواندن داستان به دنبال راهی برای ارسال نظرات خود به من خواهید بود و می‌دانم که کارهای بعدی با نظرات اصلاحی شما استحکام می‌یابد. از این رو مشتاق مشاهده نظراتی که از طریق madjid@mirzavaziri.com برایم ارسال خواهید کرد هستم.

مجید میرزاویری

بهار ۱۳۸۵

فهرست

۱	بارگاه	۱
۲۷	مدرسه	۲
۴۳	بختِ خفته	۳
۵۵	قهوه تلخ بدون شیر	۴
۷۳	شخصیت جدید رزم آوران	۵
۹۱	بُعدهای زمانی مینروا درهم می‌ریزد	۶
۱۱۱	ژونو بدون دیدن مشعل‌ها همگی را روشن کرد	۷
۱۲۷	روز جشن بزرگ، حافظه مینروا، تصویر ته چهره توی آینه	۸